

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

9 januari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de neutraliteit van de VRT

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het opnemen en uitzenden van beelden van jeugd vandalisme

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 9 januari 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Jo Vermeulen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.07 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de neutraliteit van de VRT

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de neutraliteit van de VRT.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u zult zich herinneren dat de moord die vorig jaar in Borgerhout werd gepleegd op een man van Marokkaanse afkomst, nogal wat beroering heeft gewekt. De hype – sta me toe dit woord te gebruiken – rond de Arabisch-Europese Liga van Abou Jahjah ingevolge de incidenten die op die moord volgden, kreeg toen een nooit geziene omvang. Het was bijgevolg niet geheel onlogisch dat ook de VRT – meer bepaalde het programma Koppen – daar aandacht aan zou besteden.

Dit was blijkbaar niet naar de zin van uw collega, minister Vogels. Naar aanleiding van een uitzending van Koppen schreef zij een brief aan de heer Mary, gedelegeerd bestuurder van de VRT. Als ik de pers mag geloven, kapittelde zij als het ware de openbare omroep omdat die de beelden van de begrafenis van het slachtoffer gebruikte voor de aankondiging van een programma over de AEL van Abou Jahjah. Het koppelen van beide items kon volgens minister Vogels niet door de beugel. Im-

mers, de openbare omroep zou daardoor mensen die menen dat het opbouwen van een vreedzame samenleving met moslims niet mogelijk is, sterken in hun overtuiging of vooroordelen. Koppen zou daardoor op subtiële wijze de beleving van de islam in een crimineel kader hebben geplaatst.

Door de openbare omroep ervan te beschuldigen een bepaalde groep mensen te stigmatiseren, beschuldigde de minister de VRT eigenlijk impliciet van racisme en xenofobie. Tegelijkertijd heeft ze ook de remedie gegeven om daaraan te verhelpen. Zo zouden er vaak allochtone medeburgers in beeld moeten worden gebracht bij de openbare omroep. Niet zomaar alle allochtone medeburgers, want volgens minister Vogels komt de AEL nu al te vaak in beeld. Er moet met andere woorden een selectie worden gemaakt.

Mijnheer de minister, het ligt niet in mijn bedoeling in te gaan op het inhoudelijke van de opmerkingen die minister Vogels heeft geformuleerd. Ik wens wel te vernemen hoe ver een minister kan gaan in het onder druk zetten van de omroep. Minister Vogels geeft immers op zijn minst de indruk dat zij wil bepalen hoe de uitzendingen van de VRT moeten worden opgevat en ingevuld, en wie al dan niet in beeld mag komen.

Ik herinner me een vraag die ik u drie jaar geleden heb gesteld naar aanleiding van het feit dat uitgerkend Dirk Tieleman in de pers had aangekondigd dat een programma over Oost-Europese straatkinderen in Antwerpen bewust tot na de gemeenteraadsverkiezingen was uitgesteld omdat dit koren op de molen van het Vlaams Blok zou zijn. U verwees toen in uw antwoord naar artikel 7 van de gecoördineerde mediadecreten. U pleitte toen – en daar is het mij nu precies om te doen – voor 'een stevig beschot tussen de politieke autoriteiten en de omroep'. Ofwel geldt dit voor alle politieke autoriteiten, ofwel niet. Het kan niet dat het niet geldt voor de ene, maar wel voor de andere.

Van Nieuwenhuysen

Om die reden ben ik benieuwd of de regering achter het initiatief van minister Vogels ten aanzien van de openbare omroep staat. Werd daar voor de rest nog gevolg aan gegeven ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Collega's, ik begin mijn antwoord met een element uit het einde van de vraag van de heer Van Nieuwenhuysen. Ik blijf namelijk onverkort achter artikel 7 van de gecoördineerde mediadecreten staan. In de nasleep van het ontslag van de heer De Graeve is hierover uitgebreid gediscussieerd. In verband met de werking en de programmatie van de openbare omroep, wens ik de grootst mogelijke autonomie te respecteren. Op dit vlak moeten politici zich zeer terughoudend opstellen.

Het door de heer Van Nieuwenhuysen aangehaalde incident is veroorzaakt door een open brief die minister Vogels heeft verstuurd in haar hoedanigheid van minister bevoegd voor de coördinatie van het Vlaams minderhedenbeleid.

We hebben in deze commissie al twee uitgebreide debatten gevoerd over de manier waarop een publieke omroep een onrechtstreekse bijdrage kan leveren tot het versterken van het harmonieus samenleven van allochtonen en autochtonen in Vlaanderen. Een van de belangrijkste doelstellingen die in dit verband zijn geformuleerd, betreft het onderzoeken in welke mate we deze belangrijke groep medeburgers op een rechtmatige manier in beeld kunnen brengen en aan het woord kunnen laten. Door middel van duiding en informatie kunnen we misschien het onbegrip wegwerken dat in een gedeelte van onze maatschappij leeft.

De brief die minister Vogels op 3 december 2002 heeft verstuurd, begint als volgt : 'Als minister bevoegd voor de coördinatie van het Vlaams minderhedenbeleid wil ik mijn ongenoegen overbrengen over de beeldvorming van de allochtone medeburgers op onze openbare omroep.'

Na deze aanhef heeft minister Vogels zich in haar schrijven vooral geconcentreerd op de 8 seconden durende aankondigingstrailer voor het programma Koppen. De vrij uitgebreide reportage die in dit bewuste programma is uitgezonden, was ingegeven door de vaststelling door de journalisten van de VRT dat de arrestatie van de heer Abou Jahjah hem ook de sympathie van de meer gematigde al-

lochtone inwoners van Borgerhout had opgeleverd. De journalisten van Koppen wilden deze maatschappelijke ontwikkeling onderzoeken en duiden.

Vooraf de aankondigingstrailer voor dit programma heeft minister Vogels geërgerd. In haar brief staat te lezen : 'Met op de achtergrond de ietwat sensationele tune van Koppen, worden beelden getoond van de herdenking die vorige week vrijdag plaatsvond naar aanleiding van de moord op en de begrafenis van de heer Achrak.'

Met deze woorden heeft minister Vogels erop gewezen dat het vermengen van beide onderwerpen misschien een ietwat ongelukkige keuze was. Ze schrijft dan ook : 'Op die manier wordt op een subtiele wijze de beleving van de islam, een in België erkende godsdienst, in een crimineel kader geplaatst.'

Mijns inziens heeft de minister bevoegd voor het Vlaams minderhedenbeleid het recht om over dergelijke onderwerpen met de openbare omroep te communiceren en te vergaderen. Deze vergaderingen vinden overigens steeds plaats in mijn gezelschap of in dat van mijn medewerkers. Het gaat hier niet om egotripperij. Minister Vogels beseft dat we moeten proberen om de openbare omroep ook op dit vlak zijn rol te laten spelen.

De gedelegeerd bestuurder van de VRT heeft op de brief van minister Vogels gereageerd. Ik zal ervoor zorgen dat de leden van deze commissie een fotokopie van zijn antwoord ontvangen. In dit antwoord stelt de gedelegeerd bestuurder dat een aankondigingstrailer van 8 seconden voor een reportage van 10 minuten een ongenueanceerde indruk kan wekken. Een informerende en duidende reportage van 10 minuten kan evenwel niet op 8 seconden worden samengevat.

De gedelegeerd bestuurder verklaart in zijn antwoord tevens het volgende : 'Ik treed onze hoofdredacteur, de heer De Bock, bij als hij meent dat we hier te maken hebben met een legitieme journalistieke ambitie. De nieuwsdienst heeft immers verschillende programma's en streeft een volledige en correcte informatieverstrekking na met al die programma's samen. Onze berichtgeving is met andere woorden genuanceerd. Dit belet niet dat we ook oog moeten hebben voor onderliggende, maar evenzeer reële sentimenten die minder vreedzaam klinken. De nieuwsdienst van de openbare omroep functioneert autonoom. Hij moet de vinger aan de pols houden van de samenleving. Hij moet daarover vrijelijk kunnen rapporteren volgens de regels

Van Mechelen

van het redactiestatuut en de journalistieke deontologie, die voor iedereen ter inzage beschikbaar zijn. Het mag duidelijk zijn dat de nieuwsdienst op geen enkele manier enige strategie nastreeft, noch dat hij onverschillig zou staan tegenover de impact van zijn berichtgeving.' Het is duidelijk dat de heer Mary de nieuwsredactie verdedigt.

Bovendien heeft de stelling dat de aankondigings-trailer van Koppen de beleving van een godsdienst zou criminaliseren iets karikaturaals. De gebruikte beelden en de reportage hebben de aandacht op een onderhuidse teneur in het denken van een groeiend gedeelte van de allochtone gemeenschap proberen te vestigen. Als informatiemedium wil de nieuwsdienst ontvankelijk zijn voor dergelijke onderwerpen. In het belang van een genuanceerde berichtgeving is dit essentieel.

De heer Mary heeft zich niet tot de verdediging van zijn nieuwsredactie beperkt. Hij is de mening toegedaan dat dit programma kadert in de bredere berichtgeving over de allochtonen in Vlaanderen op de openbare omroepen. Zo verwijst hij in dit verband naar een andere reportage die in dezelfde aflevering van Koppen is uitgezonden. Het betreft hier een reportage over een allochtone straathoekwerker die een bijzonder positieve invloed op zijn buurt uitoefent. Aan de hand van dit en andere voorbeelden wil hij aantonen dat de VRT wel degelijk op een professionele, doordachte en objectieve wijze over deze problematiek tracht te rapporteren.

Wat de eerste opmerking van minister Vogels betreft, wil ik u nog even herinneren aan een uitgebreide discussie die we hier op 15 oktober 2002 hebben gevoerd. Er werken slechts een handvol allochtone journalisten voor de VRT. Blijkbaar is deze ondervetegenwoordiging aan een aantal handicaps te wijten. Tijdens de discussie hebben we getracht te achterhalen in welke mate we die handicaps kunnen wegwerken. Zo vormt de gebrekkige taalbeheersing van de meeste allochtone kandidaten bij alle selectieproeven een enorme handicap. Correct taalgebruik is uiteraard een conditio sine qua non om bij een openbare televisie- of radio-omroep te werken. Op een publieke zender moet men het Nederlands meer dan behoorlijk machtig zijn. Er wordt gekeken op welke manier daaraan kan worden gewerkt. Uit onderzoek blijkt ook dat de instroom van allochtonen in mediaopleidingen erg gering is. We moeten nagaan hoe dat gestimuleerd kan worden. We moeten niet het gevolg, maar de oorzaak bestrijden. Ik sta voor 100 percent ach-

ter het feit dat minister Vogels als coördinerend minister voor het minderhedenbeleid probeert de problematiek van de allochtonen op de openbare omroep onder de aandacht te brengen. We proberen op een professionele manier te remediëren daar waar dat mogelijk is. De brief van de heer Mary naar aanleiding van het programma Koppen maakt een en ander duidelijk. Voor mij is het incident daarmee gesloten.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik spreek me niet uit over de interventie van mevrouw Vogels in verband met het personeelsbeleid van de VRT. Dat zal wel tot haar bevoegdheden behoren. De essentie van mijn vraag blijft echter of het kan dat een minister op dergelijke manier druk uitoefent op de manier waarop een nieuwsdienst zaken benadert. Er is een duidelijke demarche van mevrouw Vogels en ze deed dat publiekelijk. Ik heb de indruk dat u daar niet helemaal gelukkig mee bent. Ik blijf erbij dat dit niet kan. Iedereen moet zijn mening kunnen geven over de inhoud van VRT-programma's, ook politici. Wanneer een minister echter formeel een brief richt aan de leiding van de VRT, dan vind ik dat een stap te ver.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik ben duidelijk geweest in mijn inleiding. Ook ministers moeten bijzonder kritisch zijn vooraleer ze dit soort briefwisseling richten aan de openbare omroep. Ik heb de voorbije 3 jaar maar één keer een brief geschreven naar aanleiding van een debat in de commissie om de nodige aandacht te besteden aan de Vlaamse feestdag op 11 juli. Ik heb daar een gepikeerde reactie op gekregen van de toenmalig gedelegeerd bestuurder. Hij onderstreepte dat daar aandacht aan wordt besteed en dat het mij niet toekwam om hem daarover te contacteren. Ik laat dat voor zijn rekening omdat ik vind dat dat wel kan. We moeten met grote omzichtigheid omgaan met rechtstreekse contacten met de VRT. Anderzijds moeten we er proberen voor te zorgen dat allochtonen de kans krijgen om te werken op de openbare omroep. De autonomie van de redacties moet echter voor 300 percent worden gewaarborgd en beschermd. Zo niet, gaan we een gevaarlijke weg op.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het opnemen en uitzenden van beelden van jeugd vandalisme

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Schuermans tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het opnemen en uitzenden van beelden van jeugd vandalisme.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ook mijn vraag slaat op de mogelijkheid van de minister om te interveniëren in het al dan niet uitzenden van bepaalde programma's die voor onrust kunnen zorgen. Ik heb mijn vraag begin december ingediend. In de regio Hasselt en Genk en in de media is nogal wat te doen geweest over het feit dat een aantal Genkse jongeren beweert dat ze onder het oog van de camera van het productiehuis De Televisiefabriek, inbraken hebben gepleegd en vandenstreken hebben uitgehaald in Genkse wijken. In die wijken woont een gemengd publiek en is er veel kansarmoede. Het stadsbestuur en de buurtwerkers hebben in het verleden met veel succes de dialoog tussen de gemeenschappen georganiseerd.

In het kader van het draaien van een docusoap over het doen en laten in die wijken, erkennen jongeren dat ze bepaalde vandenstreken hebben uitgehaald op verzoek van de programmamakers. Vreemd is dat nog vóór de opnames werden gemaakt, het gerucht al de ronde deed dat er inbraken zouden gebeuren in bepaalde buurthuizen. Dat is dan ook gebeurd. Of er een verband is met de opnames, zal moeten blijken. Er zijn enkel vernielingen aangericht. Er is niets gestolen.

Ondertussen ontkent De Televisiefabriek daarvoor verantwoordelijk te zijn. Ze bevestigen dat er opnames zijn gebeurd, maar niet in de aard zoals een aantal jongeren beweert. Ze hebben er trouwens aan toegevoegd dat ze de zaak zouden aankaarten bij de onlangs opgerichte Raad voor Journalistiek en bij de Raad voor Deontologie. Ik weet niet of

dit is gebeurd, misschien is daar enig nieuws over bekend.

Mijnheer de minister, u zult begrijpen dat wanneer deze geruchten ook maar enige grond van waarheid hebben, dit zowel bij het stadsbestuur als bij de buurtwerkers, die altijd op basis van dialoog hebben gewerkt, kwaad bloed zal zetten. Jaren werk zou worden tenietgedaan als straks dit type van uitzendingen op de buis komt.

Ik voeg er voor de volledigheid aan toe dat Genk al een verleden heeft met dit soort programma's. Twaalf jaar geleden heeft hetzelfde productiehuis een hooligan ingehuurd om in het stadion van Genk rel te schoppen. U weet dat daar ondertussen een belangrijke ontmoetingsplaats is ontstaan in het hart van de provincie. Bovendien is het ook tragikomisch, hoewel ik me voorzichtig moet uitlaten, dat er 4 jaar geleden een vergelijkbare opname is geweest met eenzelfde weerklank naderhand, namelijk waar men in een zogezegde Genkse politiecombi agenten de liefde heeft laten bedrijven voor de camera's. Het was niet mijn eerste bekommernis deze anekdote aan te voeren maar ik wil ze u toch niet onthouden.

Mijnheer de minister, op welke manier kunt u betrokken worden bij deze problematiek ? Ik weet dat het niet gemakkelijk is om te interveniëren, zelfs niet bij de openbare omroep, over wat al dan niet op de buis komt, maar ik neem aan dat u dit met meer dan gewone belangstelling zult hebben gevolgd. U zult zich ook afvragen of u vanuit uw bevoegdheid iets kunt doen aan dit soort feiten – indien ze werkelijk zouden zijn gebeurd – waarbij men vandalisme uitlokt en laakbare feiten provoceert.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, eerst wil ik even terugkomen op de feiten. Het ging over een pilootprogramma in opdracht van de VTM-nieuwsdienst waarvoor twee researchers van De Televisiefabriek op zoek waren naar leden van jeugdbendes die over hun daden zouden willen getuigen voor de camera. Om de jongeren te screenen, werd gebruikgemaakt van een kleine DV-camera. Alle beelden die door deze researchers werden gemaakt, hadden alleen tot doel deze jongeren te screenen voor een eventuele deelname aan het programma zelf.

Zoals het in de media verschenen is, kwam dit nogal zwaarwichtig over. De burgemeester van

Van Mechelen

Genk heeft onmiddellijk aangekondigd dat hij een politieonderzoek zou starten. Daarop hebben we contact opgenomen met de advocaat van het betrokken productiehuis, want we moeten opletten bij een strafrechterlijk onderzoek. Hij verklaarde het volgende : 'In de Gazet Van Antwerpen en Het Belang Van Limburg verschenen op 10 december 2002 twee artikels waarin melding wordt gemaakt van de beweerde medeplichtigheid van een aantal medewerkers van De Televisiefabriek aan strafbare handelingen. Met name zouden ze enkele jongeren hebben aangezet tot het plegen van een inbraak die dan zou zijn gefilmd. Per fax stuur ik u een kopie van deze artikels.

Op dit ogenblik voert de politie in Genk een onderzoek naar deze feiten uit. Voor zover mijn cliënte bekend, is dit onderzoek nog niet afgerond. In die omstandigheden wens ik mijn cliënte dan ook geen voorbarige verklaringen te laten afleggen ten einde de sereniteit van het onderzoek niet in het gedrang te brengen.

Wel verwijs ik naar het persbericht dat De Televisiefabriek naar aanleiding van de artikels verspreidde. Ik fax u hiervan een kopie. Mijn cliënte bevestigt daarin uitdrukkelijk dat haar medewerkers, die enkel proefopnames in Genk maakten, op geen enkele wijze en op geen enkel moment jongeren ertoe hebben aangezet om een inbraak te plegen en deze dan te filmen. Deze aantijgingen zijn volstrekt onjuist en steunen klaarblijkelijk enkel op ongecontroleerde geruchten.

De opnames die wel gemaakt werden op 12 december 2002 werden ter beschikking gesteld van de Genkse politie die deze intussen terugbezorgde daar er geen enkel strafbaar feit op te zien is.

Ik kan u nog meedelen dat mijn cliënte thans overweegt om de nodige stappen te zetten om de foutieve berichtgeving over deze zaak te doen rechtzetten.'

Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om publiekelijk te stellen dat de VTM-nieuwsdienst op dit ogenblik meer dan puik werk levert. Als er een commerciële zender is met hoogstaande berichtgeving, dan kan zeker de VTM als baanbrekend en als koploper naar voren worden gebracht.

U vraagt naar de rol van de minister indien de aanklacht waar zou zijn. Deze wordt duidelijk ontkend. Het politioneel onderzoek is nog lopende. De vraag is in welke mate de regelgeving ons hier-

voor een kader aanreikt. De mediaregelgeving is een vrij algemene regelgeving die een kader aanreikt waarbinnen, conform de journalistieke deontologie en onafhankelijkheid, de omroepen hun informatieve en duidingsopdrachten moeten invullen.

We hebben nagegaan of er bepaalde artikels van toepassing zouden zijn op dit feit. Ik verwijs in dit verband naar twee artikels, namelijk ten eerste naar artikel 74 dat in twee delen kan worden opgesplitst. Ten eerste staat er dat elke vorm van discriminatie moet worden geweerd : 'De programmaopbouw geschiedt derwijze dat hij geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen verschillende ideologische en filosofische strekkingen.' Dat is hier niet van toepassing. Het tweede deel stelt dat 'informatieve programma's worden verzorgd in een geest van strikte onpartijdigheid en volgens de regels van de journalistieke deontologie met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid.'

De vraag is hier of zo'n programma wel conform de journalistieke deontologie wordt gemaakt.

Ik verwijs verder naar artikel 78 dat eveneens een aantal belangrijke bepalingen omvat met betrekking tot de programma's die de omroepen uitzenden. In artikel 78 wordt het volgende gestipuleerd : 'Deze programma's mogen de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen niet ernstig aantasten. Inzonderheid gaat het hier om programma's met pornografische scènes of metodeloos geweld'.

Het probleem is evenwel dat het toezicht op artikel 78 met betrekking tot de uitgezonden programma's toekomt aan de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie en aan de Kijk- en Luisterraad. 'Met betrekking tot de uitgezonden programma's' betekent dus dat het om een a posteriori controle gaat, met sanctie- en terechtwijzingsmogelijkheden.

Iedereen mag er een eigen mening op nahouden met betrekking tot de programma's die De Televisiefabriek maakt. Toch durf ik te stellen dat zij baanbrekend zijn geweest in onze recente mediageschiedenis. Bepaalde items die naar voren werden gebracht, hebben mijns inziens een eigen verdienste. De vraag is evenwel welke middelen daartoe worden ingezet en waar de grenzen liggen. Daarin speelt de journalistieke deontologie een belangrijke rol. In dit verband wens ik bovendien te verwijzen naar het debat dat in deze commissie werd gevoerd en waarin werd gesteld dat zelfregulering onontbeerlijk is om een en ander behoorlijk

Van Mechelen

te laten functioneren. Dit debat resulteerde in een resolutie waarin we de media hebben opgeroepen om die zelfregulering vorm te geven. Onlangs – met name op 2 december 2002 – werd in die zin de Raad voor Journalistiek opgestart die precies als opdracht heeft haar rol als vierde macht in ons land beter te gaan kaderen, duiden en bewaken.

Ik denk dat het hier een perfect voorbeeld betreft van een dossier dat in ogenschouw kan worden genomen door de Raad voor Journalistiek. Eigenlijk zitten we hier op een dubbel spoor : enerzijds is er de deontologie van de programmamakers en anderzijds is er de deontologie van de verslaggeving in twee Vlaamse kranten. Dit is dan ook een perfecte case om voor te leggen aan de Raad voor Journalistiek. Trouwens, als ik het laatste deel lees van de fax van het productiehuis, begrijp ik dat zij de intentie hebben om dit aan die raad voor te leggen.

Al 15 jaar benadruk ik in dit parlement dat dit alles vooral vanuit een soort zelfreflectie en vanuit een bewaking van kwaliteit, objectiviteit en degelijkheid van informatie benaderd moet worden. We kunnen in ieder geval niet tolereren dat programmamakers iets in scène zouden zetten om sensationele beelden te maken.

Ik neem aan dat de Raad voor Journalistiek perfect geplaatst is, mocht dit uiteindelijk bewaarheid

worden. Zoals u weet, is de Raad voor Journalistiek samengesteld uit journalisten, uitgevers én onafhankelijke experts. Hij is dus goed geplaatst om – indien nodig – daar furieus op te reageren.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw goed opgebouwd antwoord. Het zou inderdaad zinvol zijn om na te gaan of er inderdaad – zoals vorige maand aangekondigd – ondertussen een klacht werd ingediend bij de Raad voor Journalistiek of bij de Raad voor Deontologie. Ik neem aan dat u daar niet van op de hoogte bent.

Ik ben me er ook van bewust dat er sprake kan zijn van een tweesporenbeleid. Dit probleem kan inderdaad zowel vanuit de ene als vanuit de andere hoek worden aangekaart. Het zou derhalve interessant zijn te weten wat de uitkomst is van dit pijnlijke opbod tussen twee groepen die zich in het medialandschap bevinden. We zullen dit in ieder geval blijven opvolgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.41 uur.*
